

DVOUVIKARIÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE 2018

První zářijový víkend (6. - 7. 9.) hostila studenecká farnost mládež jičínského a jilemnického vikariátu. Přestože se tu vikariátní setkání mládeže nekonalo mnoho let, studenecká mládež se pravidelně schází a má své vlastní spolčo.

Celou akci zahájila v kostele večerní mše svatá, po které se všichni účastníci přesunuli do studenecké školy. Zde následovala večere, po které se mohli mládežníci seznamovat hraním deskových her. V rámci večerního programu proběhla také projekce filmu Chatrč. Tento snímek byl natočen na základě stejnojmenného knižního bestselleru. Páteční den završila společná modlitba.

Druhý den společného setkání začal přednáškou kněze církve bratrské, Jana Valeše z Jablonce nad Nisou, který působí jako vězeňský kaplan po celé republice. V přednášce velmi

poutavě popisoval své nevšední zážitky, které jeho služba přináší, i své bohaté životní zkušenosti. Mluvil také o důležitosti čtení Bible pro každého člověka, zvláště pak pro nás, křesťany.

Po společném obědě nastal prostor pro řadu sportovních aktivit v areálu studenecké školy. Vrchol celého setkání—sobotní mše svatá, začala v 15 hodin a zúčastnili se jí nejen účastníci setkání, ale i zástupci farnosti.

Za uspořádání tohoto pěkného setkání děkujeme schopným organizátorům, zástupcům mládeže a P. Pačlíkovi za možnost konání a za duchovní doprovod.

- Lukáš Kuřík -

USKUTEČNÍ SE:

13. 4. 2019	Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové
8. 6. 2019	Peřimovský táborák
22. 2. 2020	Společenský večer Vavřineček („ve znamení dvojek“)

Blíže informace na spolco.jilemnicko.cz

Vavřineček

Občasník spolča z Jilemnicka číslo 40 23. února 2019

SPOLČO

– *společensví mládeže
z Jilemnicka*

Milí přátelé,

jsme velice rádi, že se po roce znovu shledáváme na Společenském večeru Vavřineček. Přinášíme vám krátké zprávy o tom, co se za ten rok událo. Nejvýraznější událostí bylo bezesporu svěcení a následné primice P. Jendy Lukeše, se kterým v tomto plátku nabízíme rozsáhlý rozhovor.

Dnešní večer je ve znamení oslav našeho „českého století“. Uslyšíte slavné melodie z našich filmů, dozvíte se spoustu zajímavostí o naší vlasti, historii i současnosti.

Svoji účastí dnes přispíváte na činnost skautského střediska JILM Jilemnice a domácího hospicu Duha ve Vrchlabí. Děkujeme a přejeme příjemnou zábavu.

- red -

ROZHOVOR S P. JENDOU LUKEŠEM

Jenda Lukeš – novokněz, bývalý spolčák Vavřinečka, rodák z Peřimova, velký srdcař a dnešní host společenského večera. Ještě jsem na něco zapomněl? Ano, taky můj milovaný bratranec. Přináším vám rozhovor o tom, jak se dostal ke kněžství, ale hlavně o jeho kněžském svěcení a primici, která proběhla v neděli 23. září 2018.

Ahoj Jendo, začal bych takovou klasickou otázkou, na kterou asi odpovídáš velmi často, nicméně si myslím, že v rozhovoru s novoknězem by neměla chybět. Jak jsi se dostal k tomuto povolání? Byl zde nějaký klíčový impuls?

Ahoj, plesoví nadšenci a čtenáři našeho občasníku.

Ano, klíčový impuls byl. Dlouho jsem hledal. Ale ve čtvrtek 22. 1. 2009 jsem dostal to, o co jsem prosil. Kopanec! Byl jsem na večer v Příchovicích v centru mládeže, kde jsem v letech 2003 - 2004 sloužil, a večer jsem se setkal i s tehdejšími bohoslovci ze Slovenska Janko Kocurkem. Bavili jsme se o kněžství a on řekl větu: "Viš, zjistil jsem, že v Čechách jsou kluci povoláni ke kněžství, ale že strach vítězí." A najednou jsem pocítil tak jistě, že mám odhodit strach a jít, že jsem povoláný. Bylo to přes tohoto bohoslovce, ale byl jsem si jistý, že mě ujiš-

Vavřineček vydává spolčo z Jilemnicka v omezeném počtu výtisků pro vlastní potřebu. Více se o naší činnosti dozvíte na adrese <http://spolco.jilemnicko.cz>, kde jsou také k nalezení aktuality. Tento časopis je volně šířitelný, pouze nás prosím o jeho případném kopírování informujte. -red-

tuje přes Janka sám Bůh. Že mě volá. Naplnila mě tak velká radost a jistota.

Rok 2009, tak to trvalo skoro 10 let, než jsi mohl naplno sloužit. Jak vím, byla to pro tebe dlouhá a náročná cesta.

Ano, záviděl jsem všem klukům, co si najdou dívku, rozhodnou se pro ni a vezmou si ji. Já jsem dlouho hledal, v roce 2009 se rozhodl a hned bych chtěl mít svatbu = primici. Ale musel jsem čekat v nejistotách. Lidé mladší se ženili a vdávali a já čekal a čekal.

To, že jsem se rozhodl, jsem bral jako velkou věc, ale bohužel jsem neviděl nějaký zájem o nás, o mě.

kněžské svěcení v Hradci Králové

(převzato z www.clovekavira.cz)

Naštěstí jsme se nakonec té tvoji "svatby" dočkali. A to minulý rok v září. Jak na svoje kněžské svěcení a primici vzpomínáš? Jak moc daly zabrat přípravy?

Dopadlo to trochu, jak jsem se obával. Zatímco mnoha lidem jsem pomáhal na svatbě a já pořád musel čekat a být v nejistotě, tak když jsem se dočkal konečně já, tak většina mých kamarádů už měla rodiny, děti a neměli na mě čas. Tak to bylo hodně na mně a nezakrývám zklamání. Asi jsem nějak víc doufal, že spolco je rodina, že jsme toho spolu hodně prožili a že budou se mnou. Naštěstí mě v tom nenechal můj brácha Pěťa a nakonec i další lidé, kterým ještě jednou takto děkuji.

Na primici vzpomínám stále, protože je to sen, na který jsem myslel od dětství a od chvíle, kdy jsem se rozhodl. A pak jsem musel čekat, čekat, čekat. Být v nejistotě, jestli se dočkám. Myslím si, že si to nikdo z vás nedokáže představit.

Takže, když se naplní tento sen, je to velká radost.

Když si člověk plánuje svatbu, může si naplánovat termín. Mé vysněné měsíce byly červen nebo ideálně červenec. Zase jsem si nemohl vybrat a musel jsem přijmout "rozkaz", že to bude v říjnu, kdy už může být zima, nevlídnou. Naštěstí můj šéf v Červeném Kostelci ještě s panem biskupem Janem promluvil a říkal, že v Rokytnici by mohl být už sníh a zima, jestli by to přeci jen nešlo posunout. A kupodivu to šlo, mohlo to být aspoň na konci

tal, že děti bylo o dva více než dospělých. A to nepočítal ty schované u maminek. Ubytování jsme našli v místním klášteře, kde nás uvítala milá a pro nás velmi známá tvář – Lída Horáčková. Podle množství zaparkovaných kočárků a zavazadel se zdálo, že je klášter narvaný k prasknutí. Klášter a farnost spravuje otec Karel Moravec, který se nám staral o teplo a také o aspoň krátký duchovní program. Připravil si pro nás v průběhu víkendu dvě témata o důvěře v souvislosti s příběhem svaté rodiny. Těž s námi pobyl nějaký čas, seznámil se s námi při našem tradičním kolečku a vypravoval nám o aktivitách a zážitcích ze své služby v Králíkách. Pro děti se staly široké klášterní chodby a klášterní knihovna naprostým rájem. Tolik prostoru na hry jen tak někde nenajdete. V sobotu po obědě jsme společně za slunečného ale velmi větrného počasí vyrazili na okružní vycházku kolem kláštera. První zastávkou byl Mariánský kopec se sochou rytíře Franty z Hedče, u kterého jsme se všichni společně vyfotili. Ti nejmenší schovaní v kočárcích měli velkou výhodu, protože byli

aspoň trochu před větrem chráněni. Dále jsme putovali k rozhledně Val. Některé již běžající děti ale postupně odpadávaly a usínaly, a proto je v náručích či na ramenou nesli jejich tatínci. Rodiny bez znavených cestovatelů to dokonce vyšlapali až nahoru na rozhlednu a odměnou jim byl krásný pohled na celý klášter a také pohled do kraje. Následně jsme se vydali cestičkou mezi pastvinami a poté z kopce lesem k Mariánskému prameni. Cesta to byla opravdu terénní, ale všechny kočárky i s dětmi se zase zvládly dostat znovu na kopec ke klášteru. Nakonec jsme si dopřáli už jen oddechový a hrací zbytek odpoledne. O naše hladové žaludky se nám výborně starali v místní restauraci v poutním domě. Večer jsme si společně povídali s otcem Karlem a téměř všichni jsme pobyli u her Dominion či Krycí jména dlouho do noci a užili si tak čas s dalšími rodinami. V neděli jsme se mohli zúčastnit mše svaté s otcem Karlem v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Po obědě nám ale už nezbylo, než se začít rozjíždět domů. Tak snad zase na podzim v Králíkách navíděnou.

- Mařenka Hornigová -

více foto na spolco.jilemnicko.cz

MISIJNÍ SPOLČO

V pátek 23. listopadu se na vrchlabské faře uskutečnilo již tradiční setkání, které se koná před vánoci a na kterém mladí pomáhají s výrobou a přípravou sviců, adventních věnců a dalších výrobků na Adventní jarmark, jehož výtěžek putuje na charitativní pomoc pro Ugandu. Mše svatá v kapli na faře zahájila toto setkání. Po občerstvení jsme začali s výrobou již zmiňovaných vý-

robků. I přesto, že na setkání nedorazil nikdo z dívčích řad, se kluci nenechali zahanbit a dokázali projevit své výtvarné nadání. Při práci se P. Jiří Šlégr podělil o své zážitky z misijních cest, které jsou vždy napínavé a zajímavé. Na setkání nás přijel podpořit i P. Mariusz Robak. Všem patří dík za ochotu pomoci. Zvláštní poděkování však patří otci Jiřímu, za jeho vstřícnost a přípravu pohoštění.

- Jenda Tomáš -

VÍKEND SPOLČA RODIN V KRÁLÍKÁCH

Již krátkou tradici můžeme nazvat každoroční podzimní vikendy spolča rodin. Společně jsme po třikrát strávili čas na DCŽM Vesmír v Orlických horách, poté na faře v Bozkově a naposledy v listopadu jsme vyrazili do mariánského poutního místa, do kláštera

na Hoře Matky Boží v Králíkách. Přestože to byla daleká cesta, obzvláště pro naše nejmenší ratolesti, odměnilo nás toto poutní místo slunečným počasím a krásnými rozhledy do kraje pod Kralickým Sněžníkem. Na tuto pouť nás celkem vyrazilo 12 rodin a kdosi spoči-

září. (Takže se nestalo, že bych byl první novokněž, který by přijel k oltáři na lyžích.)

Můj sen to bylo uspořádat v létě a v Peřimově na louce, nakonec to bylo jinak, ale pěkně.

Přípravy daly dost zabrat, ale naštěstí jsem měl přihlašování přes internet, tak jsem si mohl udělat představu, kolik lidí přijede. A naštěstí jsem v super výjimečné farnosti Červený Kostelec, kde mi také pomohli s jídlem na pohoštění.

Udělovalo mi velikou radost, kolik lidí, přátel, přijelo a bylo se mnou. Je to nezapomenutelné. Kolik lidí mě v těžkých časech seminárních provázelo modlitbou, slovem, přátelstvím, podporou. Děkuji!!! A teď přijeli a společně se mnou děkovali, modlili se, byli se

mnou. Nepopsatelné, krásné. Našli si čas a přijeli. Byli se mnou.

A jak probíhá tvůj první kněžský rok? Co všechno přes týden děláš a jak velký prostor dostáváš, v jak říkáš, super výjimečné farnosti jako je Červený Kostelec?

Je to krásné. A je to o to víc krásné, když mohu být v Červeném Kostelci. Je to zde mimořádně krásné. Když jsem byl ve Vysokém Veselí a viděl jsem, že zde není zájem o kněžskou službu, bylo to deprimující. Kdežto tady jsem hned před "dušičkami" zpovídal několik hodin denně, třeba 5,5 hodiny apod. Úžasné. Hodně lidí zde chodí na mše svaté. Je to krásné vidět zájem lidí. Například ve všední den v pátek chodí kolem 100 lidí! A i mladí, rodiny. Bohu díky!

primice v Rokytnici nad Jizerou (převzato z www.signalny.cz)

Každou mši zde máme online, či se dá později pustit na youtube.

Učím zde čtyři skupiny náboženství. Jednu skupinu, 6. a 7. třída, tvořilo 30 dětí, tak jsem je musel rozdělit. 30 dětí na náboženství možná nemáme skoro v celém jilemnickém vikariátu. A tady ve dvou třídách. Ministrantů zde máme taky spoustu. Když jsem pro ně dělal výlet do liberecké iQLANDIE, musel jsem objednat autobus. Mám zde na starosti dvě společenství mládeže. Také se snažím tmelit farnost, abychom se nesetkávali jenom na mších, nabízím proto také společenství farníků a další aktivity. Přípravy na kázání mi zabírají hodně času.

Více o Jendovi, ale také fotografie a videa z kněžského svěcení a primic naleznete na: www.primicejendy.cz

(převzato z www.clovekavira.cz)

Je něco, co by si chtěl vzkázat čtenářům občasníku Vavříneček? Máš prostor.

Děkuji za Vaši podporu a modlitby, přátelské slovo, povzbuzení a důvěru. Modlím se za Vás a prosím také o modlitbu, abych nebyl jenom trouba, ale Jeho hlásná trouba. Abych byl Jeho nástrojem a zářil Jeho pokojem, láskou a radostí. Moc rád bych povzbuzoval lidi na cestě životem, na cestě víry a byl jim i Vám k službě.

Ze srdce Vám žehnám! +

Rozhovor připravil Martin Lukeš.

PEŘIMOVSKÝ TÁBORÁK 2018

Další ročník peřimovského táboráku proběhl v sobotu 9. června 2018. Nejprve jsme se sešli ve Mříčné v kostele sv. Kateřiny Alexandrijské na mši svatě, kterou celebroidl P. Vojtěch Sivek, salesián z Prahy. O hudební doprovod se postaralo spolčo Vavříneček. Od rána počasí příliš nenaseďovalo tomu, že bychom táborák mohli uspořádat venku, nakonec se však umoudřilo a vše mohlo proběhnout podle plánu. Celé akce se zúčastnilo hodně rodin s malými dětmi, ale také těch, kteří pamatují téměř všechny ročníky táboráku. O překvapení a zkrácení čekací doby na opečení buřtů se postarali skauti z Jilemnice, kteří

na souběžné akci pekli sejkory a podělili se s námi o ně. Po zahajovací písničce přišlo na řadu zapálení ohně a tradiční představování, kterého nebývá nikdo ušetřen. Trochu jsme se zahřáli při pohybové písničce a shlédli scénku, kterou si připravilo Spolčo rodin. Následovalo povídání Vojtěcha Sivka o salesiánech a jejich tradiční výchově dětí a mládeže, které se věnují. Nemohla chybět ani scénka Spolča mladých a konečně povídka a modlitba na závěr. Celé odpoledne se nakonec pěkně vydařilo a již se moc těšíme na další peřimovský táborák, který se uskuteční opět v červnu.

- Karolína Hrubá -

více foto na spolco.jilemnicko.cz